

Pred vami je slovenska ljudska pravljica
MOJCA POKRAJCULJA. Na vsaki drsnici je v zgornjem delu
originalni zapis, v drugem delu pa skrčena zgodba
za LAHKO BRANJE.

Natančno berite, ker imate na koncu vprašanja.
Preverili boste, kako natančno ste brali in kaj ste si zapomnili.
(Tokrat imate razlage manj znanih besed in besednih zvez,
ki jih morda kdo ni razumel, takoj dodane.)
V nekaj povedih poskušajte domačim obnoviti zgodbo
(ustno ali pisno).

Vanja Benko
vanja.benko@gmail.com

Mojca Pokrajculja

(slovenska ljudska pravljica)

Mojca Pokrajculja je pometala hišo in našla med smetmi [krajcar](#).
Zanj si je kupila piskrček.

**MOJCA POKRAJCVLJA JE POMETALA HIŠO.
MED SMETMI JE NAŠLA KOVANEC.
S KOVANCEM SI JE KUPILA PISKRČEK.**

Zvečer je zlezla vanj, legla in zaspala.

Zunaj pa je bil hud mraz in padala je slana.

ZVEČER JE ZLEZLA V PISKRČEK IN ZASPALA.

ZUNAJ JE BILO ZELO MRZLO.

Mojco Pokrajculjo je zbudilo močno trkanje na vrata njene hišice.
„Kdo je zunaj?“ je vprašala.

**NEKDO JE TRKAL NA VRATA.
MOJCA POKRAJFULJA SE JE ZBUDILA.
VPRAŠALA JE, KDO JE ZUNAJ.**

„Jaz sem, lisica. Oh, Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, pusti me k sebi, zunaj brije burja in pritiska mraz. Zmrznem, če me ne vzameš pod streho!" je javkala.

BILA JE LISICA.

ZUNAJ JO JE ZEBLO.

ŽELELA JE V PISKERČEK.

Mojca Pokrajculja pa se ni dala kar tako pregovoriti in je dejala:

„Če kaj znaš, ti odprem, drugače ne!“

„Šivilja sem,“ je odgovorila lisica.

**MOJCA POKRAJCVLJA JE VPRAŠALA LISICO, KAJ ZNA.
LISICA JE BILA ŠIVILJA.**

Mojca Pokrajculja je spustila lisico v piskrček.

Legli sta in takoj zaspali.

Še preden sta se v spanju prvič obrnili, je že spet trkalo na vrata.

MOJCA POKRAJFULJA JE SPUSTILA LISICO V PISKRČEK.

ZASPALI STA.

NEKDO JE SPET TRKAL NA VRATA.

Ko je Mojca vprašala, kdo spet trka, je zajavkalo:

„Oh, Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, zunaj je burja, slana pada in jaz zmrzujem.
Volk sem in izučen mesar.“

**MOJCA POKRAJFULJA JE VPRAŠALA,
KDO TRKA.
BIL JE VOLK.
VOLK JE BIL MESAR.**

„Ker nekaj znaš, le pridi k nama,“ je odgovorila Mojca Pokrajculja, odprla vrata in spustila volka v piskrček.

VOLK JE ZNAL DELATI.

MOJCA POKRAJFULJA JE SPUSTILA VOLKA V PISKRČEK.

Iz spanja jih je spet zbudilo javkanje: „Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, odpri mi! Burja brije, slana pada in jaz, medved, zmrznem, če me ne spustiš k sebi.“

SPET SO SE ZBUDILI.

NEKDO JE BIL PRED VRATI.

BIL JE MEDVED.

„Kaj pa znaš?“ ga je vprašala Mojca Pokrajculja.

MOJCA POKRAJFULJA JE MEDVEDA VPRAŠALA, KAJ ZNA.

„Čevljar sem," je odgovoril medved, Mojca mu je nato odprla vrata na stežaj.

MEDVED JE BIL ČEVLJAR.

ZNAL JE DELATI.

MOJCA MU JE ODPRLA VRATA.

„Danes pa res vso noč ne bo miru,“ se je hudovala Mojca Pokrajculja, ko je znova začula trkanje in tarnanje.

SPET JE NEKDO TRKAL NA VRATA.

MOJCA POKRAJCVLJA JE BILA JEZNA.

CELO NOČ JIH JE ZBUJALO TRKANJE.

„Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, pusti me k sebi, zmrzujem!“

„Kdo pa si in kaj znaš?“ je vprašala gospodinja.

NEKDO JE ŽELEL V PISKRČEK.

MOJCA POKRAJFULJA JE VPRAŠALA, KDO JE IN KAJ ZNA.

„Jaz sem, zajček. Šivati znam kakor krojač." se je glasil odgovor.
Nato je tudi zajček dobil svoj kotiček pod piskrčkom.

**BIL JE ZAJČEK.
ZAJČEK JE BIL KROJAČ.
TUDI ZAJČEK JE ŠEL V PISKRČEK.**

Mojca Pokrajculja je bila že huda, ko je zopet nekdo trkal in stokal:

„Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, spusti me noter, ne prenesem več burje in slane.“

NEKDO JE SPET POTRKAL.

ZEBLO GA JE.

ŽELEL JE V PISKRČEK.

Bil je srnjak. Mojca Pokrajculja je tudi tega vzela pod streho,
ko je izvedela, da je izučen [drvar](#).
Nato so vsi sladko zaspali.

TRKAL JE SRNJAK.

SRNJAK JE BIL DRVAR.

ZNAL JE DELAT.

LAHKO JE ŠEL V PISKRČEK.

POTEM SO VSI ZASPALI.

Mojca Pokrajculja je zjutraj [odposlala](#) vse goste na delo. Volk je poskrbel za dobro večerjo. Prinesel je več [panjev](#) čebel in vse lepo [otrebil](#), med pa očistil in spravil v lonec. Skuhali so si večerjo in legli počivat.

**ZJUTRAJ SO ŠLI VSI GOSTJE DELAT.
VOLK JE PRINESEL MED.
SKUHALI SO VEČERJO.
ŠLI SO SPAT.**

Ponoči je lisica zastokala: „Joj, mene pa trebuh boli!“

PONOČI JE LISICO BOLEL TREBUH.

Mojca Pokrajculja ji je rekla: „Pojdi v kuhinjo in si [skuhaj kamilic!](#)“
Lisica je vstala in odšla v kuhinjo.

**MOJCA JE REKLA LISICI, NAJ SI SKUHA ČAJ.
LISICA JE VSTALA.
ODŠLA JE V KUHINJO.
SKUHAT SI JE ŠLA ČAJ.**

Komaj so vsi zadremali, je lisica že zopet stokala in tako dolgo javkala, da ji je Mojca Pokrajculja zopet rekla, naj si gre skuhat kamilic.

VSI SO ZASPALI.

LISICA SE JE SPET ZBUDILA.

ŠE VEDNO JO JE BOLEL TREBUH.

MOJCA JE REKLA LISICI, NAJ SI SKUHA ČAJ.

Lisica je tako šla trikrat v kuhinjo kuhat čaj. Pa je ni prav nič ščipalo po trebuhu in tudi kamilic si ni kuhala. Vedela je namreč, kam je Mojca Pokrajculja spravila med in ga je polizala do kraja. Nato je sladko zaspala.

**LISICA JE PONOČI VELIKOKRAT ODŠLA V KUHINJO.
V RESNICI LISICE NI BOLEL TREBUH.
NI SI KUHALA ČAJA.
POJEDLA JE VES MED.
POTEM JE ZASPALA.**

Zjutraj je Mojca Pokrajculja odredila vsem delo, lisici pa je rekla:
„Šiviljčka, ker si bila sinoči bolna in nisi mogla spati, sedaj malo dlje
poleži, da se spočiješ!"

ZJUTRAJ SO ŠLI VSI DELAT.

MOJCA JE LISICI DOVOLILA POČIVATI.

V kuhinji je kmalu nato nastal velik hrup in prepir.

„Ti si strd polizal!“

„Jaz ne, pač pa ti!“ in tako naprej so se obtoževali.

ŠLI SO V KUHINJO.

V KUHINJI NI BILO VEČ MEDU.

PREPIRALI SO SE.

NISO VEDELI, KDO JE POJEDEL MED.

KRIVILI SO DRUG DRUGEGA.

Naposled je Mojca Pokrajculja določila: „Tat je bil domačin, nihče drug ni vedel za strd in tudi nihče ni mogel v piskrček, ker so bila vrata zapahnjena.“

**MOJCA JE UGOTOVILA, KDO JE POJEDEL MED.
BIL JE NEKDO IZ PISKRČKA.**

Da bi se gostje [oprani sramote](#), je svetoval volk:

„Lezimo vsi na hrbet, odprimo usta in se sončimo! Kdor je pojedel med, temu prileze nazaj in [kapal](#) mu bo iz ust.“

VOLK JE PREDLAGAL REŠITEV.

VSI SO LEGLI NA HRBET.

SONČILI SO SE.

KRADLJIVCU BO MED PRITEKEL IZ UST.

Vsi so legli pred piskrčkom na travo in takoj zaspali.
Lisica je imela slabo vest, zato je bedela.

VSI SO ZASPALI.

LISICA NI SPALA.

ONA JE POJEDLA MED.

POČUTILA SE JE KRIVO.

Res, strd ji je prilezla iz želodca in kapala na tla. Hitro se je obrisala in namazala s strdjo poleg sebe spečega zajčka okoli ust. Nato je tudi ona brez skrbi zaspala.

VSE ŽIVALI SO SPALE.
LISICI JE MED PRITEKEL IZ UST.
LISICA SI JE OBRISALA MED.
OB NJEJ JE SPAL ZAJČEK.
LISICA JE ZAJČKU MED NAMAZALA
OKOLI UST.
TUDI LISICA JE ZASPALA.

Zbudil jo je hrušč. Zaspanci so se medtem zbudili ter opazili, da se zajčku cedi med okoli gobca. Začeli so ga neusmiljeno poditi.

ŽIVALI SO SE ZBUDILE.

OPAZILE SO MED OKOLI ZAJČKOVIH UST.

ZAJČKA SO NAGNALE.

Zajček je bežal in si polomil prednje noge, šele potem se mu je posrečilo pobegniti. Vsi so tekli za njim in Mojca Pokrajculja je ostala sama s piskrčkom. Zajčku pa niso več zrasle prednje noge in zato ima še danes prednji par nog krajši od zadnjega.

ŽIVALI SO TEKLE ZA ZAJČKOM.

MOJCA JE OSTALA SAMA S PISKRČKOM.

ZAJČEK JE BEŽAL.

ZLOMIL SI JE SPREDNJE NOGE.

ZAJČKU NOGE NISO VEČ ZRASLE.

ZAJČEK IMA ZATO ŠE VEDNO SPREDNJE NOGE KRAJŠE OD ZADNJIH.

ČE JE KOGA PRAVLJICA POSEBEJ PRITEGNILA,
SI LAHKO NA STRANEH

www.epravljice.si › [mojca-pokrajculja](#)

POGLEDA na YouTube videoposnetke.